

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5040/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, ради накнаде нематеријалне штете због утврђене повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 89/2019 од 25.09.2019. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 89/2019 од 25.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 89/2019 од 25.09.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 89/2019 од 25.09.2019. године, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена пресуда Основног суда у Сремској Митровици Прр 173/19 од 21.05.2019. године, у ставу првом изреке, тако што је досуђени износ од 400 евра повећан на износ од 900 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом од 21.05.2019. године, као дана пресуђења до коначне исплате; док је у преосталом делу до тражених 3.000 евра у динарској противвредности са припадајућом каматом, тужбени захтев одбијен као неоснован. Жалба тужене је усвојена и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је тужиоцу досуђена накнада на име трошкова поступка у износу од 23.400,00 динара, са каматом од извршности до исплате; док је захтев тужиоца за исплату трошкова парничног поступка до тражених 152.415,00 динара, одбијен као неоснован. Тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 4.320,00 динара, док је тужилац обавезан да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу одлуке о трошковима поступка, тужилац је изјавио посебну ревизију, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретнег спора.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састав суда, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. истог члана, прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка која не чини главни захтев, то је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић